

Ang Basahon ni Daniel - Gatus ug Kalim-an ug Siyam

Pagpadayag sa Tulo ka Anghelikong Paghikap diha sa Panan-awon ni Daniel: Usa ka Propetikong Pagpadayag

Jeff Pippenger
2024-03-26

Sa ikanapulo ka kapitulo si Daniel gihikap sa makatulo, ug kadtong tulo ka mga paghikap nagtugbang sa tulo ka higayon nga si Daniel sa personal nakasinati sa “march,” panan-awon. Ang nahaunang ug ang katapusang mga pagpakita iya ni Gabriel, ang mensahero sa Pinadayag ni Jesu-Cristo. Si Gabriel mao ang midawat sa mensahe gikan kang Cristo, nga gihatag Kaniya sa Amahan, ug gidala kini ngadto sa propeta, nga mao ang magapadala niini ngadto sa mga iglesia.

Apan ipakita ko kanimo ang nasulat sa kasulatan sa kamatuoran: ug walay bisan kinsa nga nagatindog uban kanako niining mga butanga gawas kang Miguel, nga inyong principe. Daniel 10:21.

Nahibal-an ni Gabriel nga siya usa ka linalang, ug mao kini ang hinungdan nga iyang deretsahang gipahimangnoan si Juan nga dili siya simbahan diha sa libro sa Pinadayag.

Ug mihapa ako sa iyang mga tiil aron sa pagsimba kaniya. Ug siya miingon kanako, Tan-awa nga dili mo kana buhata: ako imong isigkaulipon, ug sa imong mga igsoon nga nagabaton sa pagpamatuod ni Jesus: simbaha ang Dios: kay ang pagpamatuod ni Jesus mao ang espiritu sa pagpanagna. Pinadayag 19:10.

Busa, ang estudyante sa tagna kinahanglan makasabut nga ang hinungdan nga giila ni Gabriel nga walay usa nga labaw kaniya kalabot sa “nahisulat sa kasulatan sa kamatuoran,” adunay piho nga katuyoan nga tagnaon. Sa dihang iyang giila ang kamatuoran nga si Cristo lamang ang mas nakasabot sa mga Kasulatan kay kaniya, iyang giila si Cristo ingon nga “si Miguel nga inyong principe.” Apan si Miguel dili lamang usa ka principe, siya mao ang arkanghel.

Apan si Miguel nga arkanghel, sa diha nga nakiglalis batok sa yawa ug nakiglantugi mahitungod sa lawas ni Moises, wala mangahas sa pagpasangil batok kaniya ug mapasipalahong sumbong, kondili miingon, Ang Ginoo magbadlong kanimo. Judas 7.

Busa ang tulo ka paghikap pawang mga paghikap sa manulonda, ug sa tulo ka higayon nga nasinati ni Daniel ang “march,” nga panan-awon, kini iya sa manulonda. Sa ikatulong higayon nga gihikap si Daniel, kini aron siya mapalig-on, kay sa miaging higayon, sa ikaduhang paghikap, nawad-an siya sa kusog.

Unya may miabut na usab ug mihikap kanako, nga sama sa dagway sa usa ka tawo, ug iyang gipalig-on ako, Ug miingon, Oh tawo nga hinigugma sa hilabihan, ayaw kahadlok: ang pakigdait magauban kanimo, magmakusganon ka, oo, magmakusganon ka. Ug sa nakasulti na siya kanako, ako napalig-on, ug miingon, Pasultihi ang akong ginoo; kay ikaw nagpalig-on

kanako. Unya miingon siya, Nasayod ka ba kon nganong mianhi ako kanimo? ug karon mobalik ako aron makig-away batok sa principe sa Persia: ug sa mogula na ako, ania karon, moanhi ang principe sa Grecia. Daniel 10:18–20.

Gipahinumdoman ni Gabriel si Daniel nga siya “mianhi aron sa pagpahibalo” kang Daniel “sa masabtan nimo ang mahitabo sa imong katawohan sa ulahing mga adlaw,” sa dihang nangutana siya kang Daniel kon “nasayod ka ba ngano nga mianhi ako kanimo?” Uyon sa iyang gitudlo kang Daniel mahitungod sa ulahing mga adlaw, si Gabriel unya nagaingon nga siya “mobalik aron sa pagpakig-away batok sa principe sa Persia: ug sa dihang ako mogula na, ania karon, ang principe sa Grecia moanhi.” Unya gisugdan niya ang propetikong asoy sa kapitulo onse, nga naghulagway sa mahitabo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa ulahing mga adlaw. Kana nga propetikong asoy gibutang sulod sa kahimtang sa gubat batok sa “principe sa Persia” ug sa “principe sa Grecia”.

Ang tinuod nga kasaysayan tali ni Ciro nga Bantugan ug ni Alejandro nga Bantugan milabaw sa duha ka gatus ka tuig. Apan diha sa dakong linog sa Pinadayag kapitulo onse, ang kataposang mga lihok mga paspas, ug sa dihang mabuntog na dayon ang ikaunom nga gingharian sa mini nga hari sa amihanan, ang ikapito nga gingharian, ang napulo ka mga hari, nga gilarawan pinaagi sa Gresya, dihadhiha mouyon sa paghatag sa ilang gingharian ngadto sa mananap.

Sa usa ka lebel, ang panan-awon nga “march” gigamit sa pito ka higayon sa Daniel kapitulo napulo. Ato nang gikonsiderar ang upat niadtong pito ka higayon, ug atong nailhan nga ang unang reperensiya mao nga giila ni Daniel nga sa wala pa ang ikatulong tuig ni Ciro, nasabtan ni Daniel ang panan-awon. Sa mosunod nga tulo ka mga reperensiya, ang tulo ka mga paghikap sa matag panan-awon nagaila sa kasinatian ni Daniel samtang siya nahigmata gikan sa pagbangutan sulod sa kaluhaan ug usa ka adlaw. Ang iyang pagkahigmata sa pagpabuhi pag-usab gitukod ibabaw sa tulo-ka-lakang nga proseso sa walay-kataposang ebanghelyo, ug ang tulo ka mga lakang girepresentahan pinaagi sa mga manulonda, bisan pa nga ang ikaduhang lakang mao si Miguel nga arkanghel, nga mao Siya nga nagbangon kang Moises gikan sa kamatayon, ug mibalhin kaniya ngadto sa langit.

Ang laing tulo ka higayon nga ang pulong nga “vision” makita sa kapitulo 10, dili kini ang “march,” kondili ang “marah.” Ang “marah” mao ang porma nga feminine sa “march.” Nagkahulogan kini ug usa ka panan-awon, ug sa pamaagi nga causative, usa ka “salamin” o “looking-glass”. Ang yawe sa kahulogan niini mao nga kini “causative.” Kini mao ang panan-awon sa “the appearance”, apan lahi kini sa iyang gender, busa nagtimaan sa usa ka lahi nga mensaheng propetiko. Sumala sa iyang kahulogan, ang “salamin” nagpasabot nga kadtong makakita sa panan-awon, makakita ug usa ka matang sa pagpamalandong. Kini mao ang bahin sa pulong nga “causative.” Ang kahulogan sa usa ka causative nga pulong sa konteksto sa “marah,” halalom kaayo.

Ang pulong “causative” may kalabutan sa konsepto sa hinungdan o sa buhat sa pagpalihok nga adunay mahitabo. Sa lingguwistika, ilabina sa morpolohiya sa berbo, ang causative nga porma usa ka gramatikal nga konstruksyon nga nagpakita nga ang simuno sa usa ka berbo maoy hinungdan

nga ang laing tawo o butang mohimo sa lihok nga gihulagway sa berbo. Pananglitan, sa Iningles, ang berbo nga “to read” mahimong causative kon moingon kita og “to make someone read.” Dinhi, ang simuno maoy hinungdan nga ang laing tawo mohimo sa lihok sa pagbasa.

Ang porma nga hinungdanon nagpakita nga ang tagahimo maoy responsable sa pagpahinabo sa lihok nga gihulagway sa berbo. Ang “hinungdanon” nagtumong sa paagi diin ang usa ka lihok o hitabo gipahinabo nga mahitabo. Sa tulo ka higayon nga gigamit ni Daniel ang Hebreohanon nga pulong nga “marah,” ang panan-awon nga gitutokan maoy nagpahinabo nga ang nagatan-aw mausab ngadto sa dagway nga iyang gitutokan.

Ug sa ikakaluhaan ug upat ka adlaw sa nahaunang bulan, samtang didto ako sa daplin sa dakong suba, nga mao ang Hiddekel; unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw, ug ania karon, may usa ka tawo nga nagsul-ob ug lino, kansang hawak gibaksan sa lunsayng bulawan sa Uphaz: Ang iyang lawas usab sama sa berilo, ug ang iyang nawong ingon sa dagway (mareh) sa kilat, ug ang iyang mga mata ingon sa mga suga sa kalayo, ug ang iyang mga bukton ug ang iyang mga tiil ang kolor sama sa pinasinaw nga tumbaga, ug ang tingog sa iyang mga pulong sama sa tingog sa usa ka panon. Ug ako si Daniel lamang ang nakakita sa panan-awon (marah): kay ang mga tawo nga uban kanako wala makakita sa panan-awon (marah); apan usa ka dakong pagkurog ang miabot kanila, mao nga nangalagiw sila aron motago sa ilang kaugalingon. Busa nahibilin ako nga mag-inusara, ug nakita ko kining dakong panan-awon (marah), ug wala nay kusog nga nahibilin kanako: kay ang akong katahom nahimong pagkadunot sa sulod nako, ug wala ako makapabilin ug kusog. Apan nadungog ko ang tingog sa iyang mga pulong: ug sa dihang nadungog ko ang tingog sa iyang mga pulong, nan nahulog ako sa halalum nga pagkatulog nga nag-atubang sa akong nawong, ug ang akong nawong atua sa yuta. Daniel 10:4–9.

Sa katapusan sa kaluhaan ug usa ka adlaw sa pagbangutan, nga sa kaulahiang mga adlaw nagkatugbang sa tulo ug tunga ka adlaw diin ang duha ka mga saksi patay diha sa dalan, si Daniel kalit nga gipahinabo sa pagtan-aw sa dagway ni Cristo, ug ang Iyang dagway mao ang “sama sa dagway (mareh) sa kilat.” Kadtong hitaboa, sa katapusan sa tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag kapitulo onse, nagpatungha ug pagkabahin, kay “ang mga lalake nga uban” ni Daniel gipahinabo nga “[makakita] dili sa panan-awon (marah); apan usa ka dakung pagkurog miabot kanila, mao nga mingkalagiw sila aron sa pagtago sa ilang kaugalingon. Busa” si Daniel “nahibilin nga nag-inusara,” apan “ang mga lalake nga uban kanako [gipahinabo nga makakita] dili sa panan-awon (marah); apan usa ka dakung pagkurog miabot kanila, mao nga mingkalagiw sila aron sa pagtago sa ilang kaugalingon”.

Ang panan-awon nga nakita ni Daniel samtang siya nag-inusara mao ang pambabayeng, hinungdanon nga panan-awon nga nag-usab kang Daniel ngadto sa dagway sa maong panan-awon. Ang pag-usab natuman pinaagi sa pagtangtang sa tawhanong kusog ni Daniel, ug sa pagbalhin sa iyang kaanyag ngadto sa pagkadunot.

“Ang mismong unod diin ang kalag nagapuyo ingon sa usa ka tabernakulo ug pinaagi niini nagabuhat iya sa Ginoo. Wala kitay katungod sa pagpasagad sa bisan unsang bahin sa buhing mekanismo. Ang matag bahin sa buhing organismo iya sa Ginoo. Ang kahibalo sa atong

kaugalingong pisikal nga organismo kinahanglan magtudlo kanato nga ang matag sakop kinahanglan mag-alagad sa Dios, ingon nga usa ka himan sa pagkamatarong.

“Walay bisan kinsa gawas sa Dios ang makahimo sa pagpahiubos sa garbo sa kasingkasing sa tawo. Dili kita makaluwas sa atong kaugalingon. Dili kita makahimo sa pagbag-o pag-usab sa atong kaugalingon. Sa langitnong mga sawang walay awit nga pagaawiton, Ngadto kanako nga nahigugma sa akong kaugalingon, ug naghugas sa akong kaugalingon, nagtubos sa akong kaugalingon, ngari kanako ang himaya ug kadungganan, panalangin ug pagdayeg. Apan mao kini ang punoang tono sa awit nga ginakanta sa daghan dinhi niining kalibotana. Wala sila mahibalo kon unsay kahulogan sa pagkamaaghup ug mapaubsanon sa kasingkasing; ug dili nila tuyo nga mahibalo niini, kon malikayan nila kini. Ang tibuok Maayong Balita nahilakip sa pagkat-on kang Cristo, sa Iyang pagkamaaghup ug pagkamapaubsanon.”

“Unsa man ang pagkamatarong pinaagi sa pagtuo? Kini mao ang buhat sa Dios sa pagpaubos sa himaya sa tawo ngadto sa abog, ug sa pagbuhat alang sa tawo nianang dili niya arang mahimo alang sa iyang kaugalingon.” Testimonies to Ministers, 456.

Ang kasinatian sa pagkamatarong pinaagi sa pagtuo mao ang buhat sa Dios sa pagpaubos sa himaya sa tawo ngadto sa abog. Ang panan-awon nga maoy hinungdan sa pagkalagiw sa mga tawo nga kauban ni Daniel mao ang “causative” nga pambabaye nga panan-awon sa pagpakita ni Cristo, ug diha-diha dayon human ang pagkamamatarong-sa-kaugalingon ni Daniel gipahigda sa abog, ang tulo ka mahigdaong paghikap sa manulonda gipadapat, nga sa katapusan maoy naghatag kaniya og gahum sa pagdala sa mensahe.

Niadlong 1888, ang gamhanang manulonda mikunsad uban ang mensahe sa pagpamatarung pinaagi sa pagtuo, sumala sa gipresentar ni mga Tigulang Jones ug Waggoner. Kana gayud nga maong manulonda mikunsad pag-usab niadtong Septiyembre 11, 2001, uban sa mao gihapong mensahe sa pagpamatarung pinaagi sa pagtuo. Kana maoy nagtimaan sa sinugdanan sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Sa pagtapos sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ang mensahe sa sinugdanan gisubli, kay si Jesus sa kanunay nagapakita sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

Niadlong Agosto 11, 1840, kadtong maong manulunda mikunsad ug nagsugod sa tulo ka mga lakang nga natuman gikan sa 1840 hangtod sa 1844. Kining tulo ka mga lakang nagsugod sa paghatag og gahum sa nahaunang manulunda niadtong Agosto 11, 1840, sa pag-abot sa ikaduhang manulunda niadtong Abril 19, 1844, ug sa pag-abot sa ikatulong manulunda niadtong Oktubre 22, 1844. Kana nga kasaysayan naglandong daan sa pagkunsad sa nahauna sa tulo ka mga manulunda niadtong Setyembre 11, 2001, nga gisundan sa ikaduhang manulunda sa kasagmuyo niadtong Hulyo 18, 2020, ug kana matapos sa pag-abot sa ikatulong manulunda sa haduol nang umabot nga balaod sa Domingo.

Sa katapusan nianang kasaysayan, sa dihang manaog si Miguel aron banhawon si Moises ug si Elias human sa tulo ug tunga ka mga adlaw sa kamatayon diha sa kadalanan, sumala sa girepresentahan sa Pinadayag kapitulo onse, ug sumala usab sa girepresentahan sa kaluhaan ug usa ka adlaw sa pagbangutan ni Daniel, manaog pag-usab si Cristo. Una Niyang ipadayag ang

panan-awon sa Iyang himaya, ang panan-awon nga nagapaubos sa himaya sa tawo ngadto sa abog, ug nagapamugna ug pagkabahin. Sa dihang si Daniel anaa na sa abog, ug human si Daniel nausab pinaagi sa pagtan-aw sa “causative” nga pambabae nga panan-awon, hikapon siya ni Gabriel sa unang higayon, ug patindogon sa iyang nagkurog nga mga tiil.

Unya si Miguel nga arkanghel mikunsad aron “banhawon si Moises” ug mihikap kang Daniel sa ikaduhang higayon, nga nagbilin kaniya nga walay kusog tungod sa hilabihang pagkadaug sa kamatuoran nga siya gayod nakigsulti sa iyang Ginoo. Unya miabut si Gabriel ug mihikap kaniya sa ikatulong higayon, ug naglig-on kaniya alang sa buluhaton sa pagkahimong bandila sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo. Ang tulo ka paghikap mga simbolo sa tulo ka mga manulonda sa Pinadayag katorse, bisan pa nga kini nahitabo sulod sa usa ka adlaw.

Ang kasinatian sa unang manulonda nagalakip sa pagpakita ni Cristo ingon sa kilat, sa “causative” nga panan-awon nga nagapabulag, ug sa unang paghikap nga mopatindog kang Daniel gikan sa abog sa iyang tawhanong himaya. Ang unang manulonda nagapanag-iya sa tanang tulo ka lakang nga nalakip sa nahauna, kay kini nagarepresentar sa nahaunang mensahe. Dili aksidente nga ang unang paghikap natala sa mga bersikulo NUEBE ngadto sa ONSE.

Apan nadungog ko ang tingog sa iyang mga pulong; ug sa pagkadungog ko sa tingog sa iyang mga pulong, nahulog ako sa halalum nga pagkatulog nga naghayang sa akong nawong, ug ang akong nawong paingon sa yuta. Ug, ania karon, may usa ka kamot nga mihikap kanako, nga mipatindog kanako ibabaw sa akong mga tuhod ug ibabaw sa mga palad sa akong mga kamot. Ug siya miingon kanako, O Daniel, tawo nga hilabihan nga hinigugma, sabta ang mga pulong nga akong gisulti kanimo, ug tumindog sa matarong: kay nganhi kanimo ako karon gipadala. Ug sa nakasulti na siya niining pulonga kanako, mitindog ako nga nagkurog. Daniel 10:9–11.

Ang kasinatian sa ikaduhang paghikap, nga gihatag ni Cristo Mismo, nag-usab kang Daniel gikan sa pagka dili makasulti ngadto sa pagka makahimo sa pagsulti uban sa iyang Ginoo. Sa ikaduhang paghikap, si Daniel walay gininhawa, busa siya dinhi girepresentahan sa punto sa unang mensahe ni Ezekiel sa kapitulo treinta y siete.

Ug sa diha nga siya nakasulti niadtong mga pulonga kanako, gipaubos ko ang akong nawong ngadto sa yuta, ug nahimo akong amang. Ug, ania karon, may usa nga sama sa dagway sa mga anak sa mga tawo nga mihikap sa akong mga ngabil: unya gibuka ko ang akong baba, ug misulti, ug miingon kaniya nga nagatindog sa akong atubangan, O akong ginoo, tungod sa panan-awon ang akong mga kasub-anan mibalik ibabaw kanako, ug wala na akoy nahibiling kusog. Kay unsaon man sa ulipon niining akong ginoo ang pagpakigsulti niining akong ginoo? kay mahitungod kanako, dihadhiha wala nay nahibiling kusog dinhi kanako, ni walay gininhawa nga nahibilin dinhi kanako. Daniel 10:15–17.

Sa ikaduhang mensahe ni Ezekiel, usa ka mensahe gikan sa upat ka hangin kinahanglan ihuyop ibabaw sa mga bukog, aron sila mabuhi ug manindog ingon nga usa ka gamhanang kasundalohan. Ang paghatag-gahum nianang kasundalohana gisimbolohan sa ikatulong paghikap.

Unya may miabut pag-usab ug mihikap kanako ang usa nga sama sa dagway sa usa ka tawo, ug iyang gipalig-on ako, Ug miingon, O tawo nga hilabihan ka hinigugma, ayaw kahadlok: ang

kalinaw maanaa kanimo, pagmabaskugon, oo, pagmabaskugon. Ug sa diha nga siya nakasulti na kanako, ako napalig-on, ug miingon, Pasultia ang akong ginoo; kay gipalig-on mo ako. Unya miingon siya, Nahibalo ka ba ngano nga mianhi ako kanimo? ug karon mobalik ako aron makig-away sa principe sa Persia: ug sa diha nga ako makagula na, ania karon, moanhi ang principe sa Grecia. Apan ipakita ko kanimo kadtong nahisulat sa kasulatan sa kamatuoran: ug walay bisan usa nga nagabarug uban kanako niining mga butanga gawas kang Michael nga inyong principe. Usab ako, sa nahaunang tuig ni Dario nga Medo, bisan ako, mitindog aron sa paglig-on ug sa pagpalig-on kaniya. Ug karon ipakita ko kanimo ang kamatuoran. Ania karon, motindog pa ang tulo ka mga hari sa Persia; ug ang ikaupat mamahimong labi pang dato kay kanilang tanan: ug pinaagi sa iyang kusog tungod sa iyang mga bahandi iyang dasigon ang tanan batok sa gingharian sa Grecia. Daniel 10:18–11:2.

Ang mensahe nga nagdala sa duha ka mga saksi ngadto sa kinabuhi diha sa Ezequiel kapitulo trentay-siete mao ang mensahe sa Islam sa ikatulong kaalaut, apan linya ibabaw sa linya, ang mensahe nga giila ni Gabriel diha sa hulagway ni Michael nga nagbangon kang Moises ug nagdala kaniya ngadto sa langit ingon nga usa ka bandila, mao ang mensahe sa katapusang presidente sa Tinipong Bansa sa Amerika. Kini mao ang mensahe sa ikaunom nga presidente (ang Republikano nga sungay) nga gipatay niadtong 2020, maingon nga ang tinuod nga Protestante nga sungay gipatay usab. Sa asoy ni Daniel, ang pagkabanhaw gikan sa mga adlaw sa pagbangutan alang sa tinuod nga Protestante nga sungay, mitultol ngadto sa pag-ila sa pagkabanhaw sa Republikano nga sungay.

Pito ka higayon sa Daniel kapitulo 10, ang pulong nga “panan-awon” o “pagpakita” gigamit. Kadtong pito ka mga reperensiya mailhan pinaagi sa mao rang Hebreohanon nga pulong, gawas nga sa tulo ka higayon ang pulong anaa sa porma nga femenino ug sa laing upat ka higayon anaa kini sa porma nga maskulino. Sanglit ang pito mao ang numero sa kahingpitan, ug ang kombinasyon nga tulo ug upat nga moresulta sa pito maoy usa ka pangunang kinaiya sa basahon sa Pinadayag diin ang kataposang tulo sa pito ka mga iglesia, ug ang kataposang tulo sa pito ka mga timri, ug ang kataposang tulo sa pito ka mga trumpeta, tin-awng gipalahi gikan sa unang upat.

Ang mga basahon sa Daniel ug Pinadayag mao ra ang usa ka basahon, ug niining kahulogan si Daniel ug si Juan mao ang mao rang simbolo sa ulahing mga adlaw. Ang panan-awon ni Cristo sa Pinadayag kapitulo uno mao ang panan-awon ni Cristo sa Pinadayag kapitulo usa.

Sa Pinadayag kapitulo uno, nadungog ni Juan ang usa ka tingog sa iyang luyo ug milingi aron makita ang nagasulti.

Didto ako diha sa Espiritu sa adlaw sa Ginoo, ug nakadungog ako sa akong likod ug dakong tingog, ingon sa usa ka trumpeta, nga nagaingon: Ako mao ang Alpha ug Omega, ang nahauna ug ang nalahi; ug, Ang imong makita, isulat sa usa ka basahon, ug ipadala kini ngadto sa pito ka mga iglesia nga anaa sa Asia; ngadto sa Efeso, ug ngadto sa Smirna, ug ngadto sa Pergamo, ug ngadto sa Tiatira, ug ngadto sa Sardis, ug ngadto sa Filadelfia, ug ngadto sa Laodicea. Pinadayag 1:10, 11.

Bisan pa man kon kini mao ang tulo ka paghikap diha sa Daniel kapitulo napulo, o ang mao rang panan-awon diha sa kapitulo usa sa Pinadayag, o ang duha ka mga mensahe ni Ezequiel diha sa kapitulo traynta'y siyete, o si Isaias nga gihikapan sa nagadilaab nga baga gikan sa halaran, ang maong kasinatian nagaila sa paghatag og gahum sa katapusang pasidaang mensahe, ug kana nga mensahe nagsugod sa pagkabanhaw sa duha ka mga saksi sa Hulyo sa 2023. Si Daniel, Juan, Ezequiel, ug Isaias silang tanan nagrepresentar sa usa ka mensahero nga nakadungog sa “tingog” gikan sa “karaang mga dalan” sa iyang luyo, nga nangutana, “kinsa man ang akong ipadala?” Sa dihang ang maong mensahero motubag, “ania ako, ipadala ako,” siya gipalig-on ug ipatugbaw ang iyang tingog, ingon sa usa nga nagasinggit didto sa kamingawan. “Ang adunay dalunggan, pamatia niya ang giingon sa Espiritu ngadto sa mga iglesia.”

Padayonon nato kining pagtuon sa atong sunod nga artikulo.

“Sa higayon nga bag-o pa lang gihulagway, ang manulonda nga si Gabriel naghatag kang Daniel sa tanang pagtulon-an nga mahimo pa niyang dawaton niadtong panahona. Apan, pipila ka tuig ang milabay, ang propeta nangandoy sa pagkat-on ug dugang mahitungod sa mga butang nga wala pa sa hingpit mahubad, ug sa makausa pa mitutok siya sa iyang kaugalingon sa pagpangita ug kahayag ug kaalam gikan sa Dios. ‘Niadtong mga adlaw ako si Daniel nagminatay sulod sa tulo ka tibuok semana. Wala ako mokaon ug lami nga tinapay, ni unod ni bino wala moabot sa akong baba, ni naghaplas ako sa akong kaugalingon bisan unsa man.... Unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw, ug ania karon ang usa ka tawo nga sinul-oban ug lino, kansang hawak gibaksan sa lunsayng bulawan sa Uphaz. Ang iyang lawas usab sama sa berilo, ug ang iyang nawong ingon sa dagway sa kilat, ug ang iyang mga mata ingon sa mga suga sa kalayo, ug ang iyang mga bukton ug ang iyang mga tiil sama ug kolor sa pinasinaw nga tumbaga, ug ang tingog sa iyang mga pulong sama sa tingog sa usa ka panon’ (Daniel 10:2–6).”

“Kining paghulagway susama niadtong gihatag ni Juan sa dihang si Cristo gipadayag kaniya didto sa Isla sa Patmos. Walay ubos pa kay sa Anak sa Dios nga maong Persona ang mitungha kang Daniel. Ang atong Ginoo moanhi uban sa laing langitnong mensahero aron sa pagtudlo kang Daniel kon unsay mahitabo sa ulahing mga adlaw.

“Ang dagkong mga kamatuoran nga gipadayag sa Manunubos sa kalibotan alang kanila nga nangita sa kamatuoran sama sa mga tinagong bahandi. Si Daniel usa ka tigulang nga tawo. Ang iyang kinabuhi milabay taliwala sa mga makabibihag nga atraksyon sa usa ka pagano nga korte, ang iyang hunahuna nabug-atan sa mga kalihokan sa usa ka dakong imperyo. Apan mibiya siya gikan niining tanan aron pagsakiton ang iyang kalag sa atubangan sa Dios, ug mangita sa kahibalo sa mga katuyoan sa Labing Hataas. Ug isip tubag sa iyang mga pangamuyo, ang kahayag gikan sa langitnong mga sawang gipahibalo alang kanila nga mabuhi sa ulahing mga adlaw. Busa, uban sa unsa ka dakong kaseryoso kinahanglan kita mangita sa Dios, aron buksan Niya ang atong pagsabot aron masabtan ang mga kamatuoran nga gidala nganhi kanato gikan sa langit.”

“Ako si Daniel lamang ang nakakita sa panan-awon; kay ang mga lalaking kauban ko wala makakita sa panan-awon; apan usa ka dakung pagkurog ang mihulog kanila, mao nga

mikalagiw sila aron sa pagtago sa ilang kaugalingon.... Ug walay kusog nga nahibilin kanako; kay ang akong katahum sa sulod nako nahimong pagkadunot, ug wala na ako makapabiling kusgan' (bersikulo 7, 8). Ang tanan nga tinuod nga nabalaan makasinati ug susamang kasinatian. Samtang mas mahayag ang ilang pagtan-aw sa pagkadaku, himaya, ug kahingpitan ni Cristo, mas masidlak usab nilang makita ang ilang kaugalingong kahuyang ug pagkadili-hingpit. Wala silay kahilig sa pag-angkon ug kinaiyang walay sala; kadtong makita kanila sa ilang kaugalingon nga matarong ug matahum, sa pagtandi sa kaputli ug himaya ni Cristo, makita lamang nga dili takus ug madunoton. Sa diha nga ang mga tawo nahimulag gikan sa Dios, sa diha nga ang ilang mga pagtan-aw kang Cristo hilabihan kang dili tin-aw, nan moingon sila, 'Wala akoy sala; ako gibalaan.'"

"Anghel Gabriel mitungha karon sa propeta, ug sa ingon niini nagsulti kaniya: 'O Daniel, tawo nga gihigugma pag-ayo, sabta ang mga pulong nga akong isulti kanimo, ug tumindog nga matarong: kay kanimo ako karon gipadala. Ug sa dihang nasulti na niya kining pulonga kanako, mitindog ako nga nagkurog. Unya miingon siya kanako, Ayaw kahadlok, Daniel: kay sukad sa unang adlaw nga imong gitumong ang imong kasingkasing sa pagsabot, ug sa pagpaubos sa imong kaugalingon sa atubangan sa imong Dios, ang imong mga pulong nadungog, ug mianhi ako tungod sa imong mga pulong' (bersikulo 11, 12)."

"Daw unsang dakong kadungganang ang gipakita kang Daniel sa Kamahalan sa langit! Gilipay Niya ang Iyang nangurog nga alagad ug gipasali siya nga ang iyang pag-ampo nadungog sa langit. Agig tubag nianang mainiton nga pangamuyo, ang manulonda nga si Gabriel gipadala aron lihokon ang kasingkasing sa hari sa Persia. Ang monarka misukol sa mga pagpasantop sa Espiritu sa Dios sulod sa tulo ka semana samtang si Daniel nagpuasa ug nagaampo, apan ang Prinsipe sa langit, ang Arkanghel nga si Miguel, gipadala aron ibalhin ang kasingkasing sa masukihon nga hari sa paghimo ug usa ka malig-ong lakang aron matubag ang pag-ampo ni Daniel.

"Ug sa diha nga nakasulti siya kanako sa maong mga pulong, gitutok ko ang akong nawong ngadto sa yuta, ug nahimong amang ako. Ug, ania karon, may usa nga sama sa dagway sa mga anak sa mga tawo nga mihikap sa akong mga ngabil.... Ug miingon, O tawo nga labing hinigugma, ayaw kahadlok: ang kalinaw maanaa kanimo; pagmabaskugon, oo, pagmabaskugon. Ug sa diha nga nakasulti siya kanako, nalig-on ako, ug miingon, Pasultia ang akong Ginoo; kay gilig-on mo ako' (mga bersikulo 15–19). Dako kaayo ang langitnong himaya nga gipadayag kang Daniel nga dili niya maantus ang maong talan-awon. Unya ang sinugo sa langit mitabon sa kahayag sa iyang presensya ug mipakita ngadto sa propeta ingon nga 'usa nga sama sa dagway sa mga anak sa mga tawo' (bersikulo 16). Pinaagi sa iyang langitnong gahum iyang gilig-on kining tawhana nga matinud-anon ug may pagtuo, aron madungog ang mensahe nga gipadala kaniya gikan sa Dios."

"Si Daniel maoy usa ka matinud-anong alagad sa Labing Halangdon. Ang iyang taas nga kinabuhi napuno sa halangdong mga buhat sa pag-alagad alang sa iyang Agalon. Ang kaputli sa iyang kinaiya ug ang iyang dili matarug nga pagkamatinumanon ikatandi lamang sa pagpaubos sa iyang kasingkasing ug sa iyang pagbasol sa atubangan sa Dios. Atong usbon, Ang kinabuhi ni Daniel maoy usa ka dinasig nga ilustrasyon sa tinuod nga pagkabalaan."

Sanctified Life, 49–52.